

Hundar tränas på alla möjliga märkliga sätt den här tiden på året. LT:s krönikör Anna Pamuk använder en grön uppblåsbar krokodil.

FOTO: FRANK AUGSTEIN/AP

Den här tiden **tränas** det på många **märkliga** vis – jag använder **Rune**

Det ligger en grön stor krokodil i en liten göl i Bydalsfjällen. Eller kanske är det inte en krokodil utan rättare sagt en alligator. Alligatorer är faktiskt (har jag lärt mig på besök i Floridas träskmarker) inte bara mindre i storlek utan också mindre farliga än krokodiler. Så jo, det är nog en alligator som ligger där i gölen nedanför vårt hus och orsakar ett och annat tvärstopp på förbipasserande bilar.

Men vad, undrar du nu, gör en alligator i en fjällgöl? Är det ännu ett olyckligt bevis för att en del människor bara inte kan vistas i naturen utan att låta bli att skräpa ner? Nej, lyckligtvis är så inte fallet. Alligatorn är uppblåsbar och heter Rune. Runes syfte är verkligen inte att misspryda en vacker göl och inte heller är han kvarglömd av en miljöomedveten fjällvandrare. Han är vår träningsalligator.

Nu är det nämligen hög tid för att växla upp träningen för våra jakthundar. Ska jakthunden klara en jaktstart måste den vara i god kondition. Det går inte att fuska, då kommer hunden inte att orka eller än värre – att skada sig. Precis som med människor finns det inga genvägar till en vältränad hund. Det kräver både engagemang, tid och en och annan lustig idé som den uppblåsbara alligatorn Rune.

Att träna upp konditionen på en jakthund är relativt enkelt, det som är svårt är att träna tillräckligt varierande och målinriktat för att skapa den där extra uthålliga och hållbara jakthunden. Det gäller att använda sin fantasi. Därför

Rune är den optimala träningskamraten, har alltid ett leende på sina läppar och blir inte sur över om han blir översprungen eller till och med lite biten på. Han tål det mesta.

cyklas det på ojämn väg, det gå- och löptränas i intervall, terrängskogstränas, ”löpa grusgrop upp och ner”-tränas, bära klövjeväschor-tränas, samt diverse vattenträningar av jakthundar över hela vårt fagra land. Och det är just där Rune kommer in i bilden.

Rune är den optimala träningskamraten, har alltid ett leende på sina läppar och blir inte sur över om han blir översprungen eller till och med lite biten på. Han tål det mesta. När man, som vi, bor uppe i fjällvärlden är detta med just varierande träning i vatten stundtals svårt att genomföra på grund av is och snö. Och för att undvika alltför många och långa klimatosmarta och inte minst alltför kostsamma bilturer till vattenträningsmarker söderut skaffade vi Rune. Rune är parkamrat i hundsläpp, båt-look-alike i snö- och i vattenmiljö, så kallad figurant (det heter inte figurant) och allmän störning för hundarna i fokusträningen (vilket man faktiskt behöver träna alla hundar på). Slutligen är han inte minst den optimala bärbara ”båten” för att kasta apportvilt från.

Jag har en gång i livet upplevt det magiska med att paddla kajak i Floridas mangrove-träsk. Några alligatorer följde oss nyfiket under nästan hela dagen på behörigt avstånd.

De håller sig på sin kant berättade vår guide, men är samtidigt nyfikna. De har till och med klättrat genom stängslet runt NASA:s anläggning berättade han.

Just det kanske var en vandrings sägen för att imponera på turister, men tanken på en rymdintresserad alligator är en smula svindlande så jag väljer att tro på historien.

Hur som helst vet du nu att alligatorn Rune i Bydalsfjällen inte är en vandrings sägen utan bara vår klimatsmarta träningskrokodil som inte gör en fluga förnär. Så går det när fantasin inte sätter några gränser vad gäller hundträningen i det jämtländska klimatet.

Anna Pamuk

anna@fjallveterinaren.se